

KRISTILLISDEMOKRATIAN TULEVAISUUS KOMPASSI TULEVILLE SUKUPOLVILLE

Joulukuu 2020

Elämme globaalien kriisien aikaa. Pitkään jatkunut taluskriisi saa monet kyseenal-
aistamaan globalisaation. Ekologinen kri-
isi vaarantaa maailman elinkelpoisuuden.
Kyvyttömyys vastata tehokkaasti näihin
haasteisiin on johtamassa syvään poliitti-
seen kriisiin. Suhtautuessaan varauksellisesti
edustajiinsa eurooppalaiset yhteiskunnat
vaikuttavat jakautuvan erillisiin yhteisöihin,
mikä heikentää demokraattisen vuoropuhe-
lun mahdollisuutta. Terrori-iskujen viimeai-
kainen aalto jäsenvaltioissa vahvistaa, että
uhka on ajankohtainen.

Tässä historian vaiheessa Eurooppa on tien-
risteyksessä. Viime vuosikymmenten aikana
ihmiset ovat päässeet köyhyydestä ja sodat,
nälkä ja taudit ovat vähentyneet. Maanosas-
samme on tehty paljon sen eteen, että se
on päässyt kehittymään nykyiselleen, ja
epätäydellisyydestä huolimatta sitä ihail-
laan kaikkialla maailmassa. Nyt tämä edistys
on vaarassa. Meidän vastuullamme ja
tehtävänämmä on turvata aiemmat saavu-
tukset. Euroopan unioni on edelleen maail-
man toiseksi suurin talousmahti, mutta
muut maailmanmahdit kilpailevat vahvasti
taloudellisesta vaikutusvallasta ja haastavat
poliittisen järjestelmämme, toisinaan jopa
arvomme ja periaattemme. Esimerkiksi
Kiina on osoittanut uutta silkkiteitä kosk-
evalla hankkeellaan uutta taloudellista ja
geopoliittista kunnianhimoa. Eivätkä haas-
teet siihen lopu, sillä vuonna 2020 levinnyt
pandemia on tuonut esiin Euroopan teol-
lisen ja teknologisen riippuvuuden monilla
strategisilla aloilla. Keskinäistä riippuvuutta
ei enää katsota pelkästään turvan takeeksi
vaan myös turvattomuuden aiheuttajaksi.
Eurooppa on tietenkin edelleen maanosa,
jossa kehitysindikaattorit ovat maailman
korkeimmat, mutta se etsii edelleen ase-
maansa suurvaltojen kasvavan vaikutusval-
lan haastaessa monenvälisyyden. Kahden
ja puolen vuosituhannen aikana muovau-

tuneiden demokratioidemme kyky hallita
kohtaloaan on vaarantunut.

Nämä ongelmat edellyttävät, että kristillis-
demokratia, Euroopan yhdentymistä viime
vuosikymmeninä vahvimmin ohjannut
poliittinen voima, vahvistautuu ja ryhtyy jäl-
leen edistämään merkityksellistä muutosta.
Uuden toivon hakemisessa turvaudumme
kristillisdemokraattiseen perintöömme,
erityisesti 2000 vuoden aikana hyväksi to-
dettuun katoliseen ja protestanttiseen
yhteiskunnalliseen opetukseen, joka pe-
rustuu tilanhoitajaetiikkaan (stewardship),
personalismiin, subsidiariteettiin, vastuul-
lisuuteen ja solidaarisuuteen. Olemme kii-
tollisia meitä ennen olleiden perinnöstä, ja
perintömme vahvistamina katsomme tule-
vaisuuteen lukittautumatta menneisyyteen.

Katsomme EPP-ryhmässä, että arvomme
ovat edelleen vahvin lähtökohta tulevaisu-
uden suunnittelussa, koska niissä yhdistyy
paras konservatiivinen, liberaali ja kris-
tillissosialistinen ajattelu, ja yhdessä ne
muodostavat yhteisen näkemyksemme
maailmasta. Näiden arvojen vuoksi kes-
kustaoikeistolaisuus ei ole pelkästään
päivänpolitiikkaa. Uskonto innoittaa toi-
mintaamme, mutta ei rajoita sitä. Kristil-
lisdemokratiassa ei ole kyse uskonnosta
vaan jokaisen ihmisen ihmisarvoon – ja su-
vaitsevaisuuteen – perustuvasta täsmäl-
lisestä poliittisesta lähestymistavasta sekä
poliittisen kutsumuksen asettamisesta ih-
miskunnan palvelukseen. Tämän vuoksi
kristillisdemokratia koskettaa kaikkia kristit-
tyjä, muiden uskontokuntien jäseniä sekä
uskonnottomia. Kristillisdemokratia on en-
emmän kuin nimike, se on kompassimme
maailmassa. Meidän on opittava uudelleen
nostamaan esiin EPP-ryhmän identiteetin
ydintä.

Arvomme on kuitenkin siirrettävä nykyhet-

keen. Kristillisdemokratian uusien tavoitteiden ja tehtävien vahvistaminen on siis tarpeen sekä keskustaoikeiston että Euroopan tulevaisuuden kannalta, sillä nykyisenä globaalien kriisien aikana ensisijainen poliittinen vastuutehtävä on säilyttää arvokain perintömme ja siirtää se tuleville sukupolville. On siirrettävä eteenpäin luonto, jonka tämänhetkinen ekologinen epävakaus uhkaa elintärkeää tasapainoa. On siirrettävä eteenpäin rikas kulttuuriperintömme, jota eurooppalaisten yhteiskuntien uusi jakautuminen haurastuttaa. On myös siirrettävä eteenpäin yhteisen toiminnan mahdollisuus politiikan ja demokraattisten instituutioiden kautta. Euroopassa on vaihteittain luotu perusteita ja säilytetty niitä. Tällä kriittisellä hetkellä poliittisen perheemme missiona on pelastaa se, mikä on pelastettava, jotta voimme viitoittaa kunnianhimoisesti polkua loistavaan tulevaisuuteen.

1. Luonnon suojaaminen

Velvollisuutemme on laatia selkeä visio ekologiasta. Ihminen ei omista luontoa, vaikka periikin sen, sillä sen ihmeet on siirrettävä seuraaville sukupolville ja maailma on pyrittävä jättämään sellaiseksi, että elämä on mahdollista. Ihminen on osa luontoa ja riippuvainen siitä, joten on toimittava sen mukaisesti. Unohtaessamme tämän olemme aiheuttaneet vaarallisia epätasapainotiloja tulevaisuuteen. Emme kuitenkaan voi korjata vahinkoja päättämällä kadota. Meidän on edistettävä ihmisen asemaa maailman tilanhoitajana. Vastuu luonnosta ei merkitse sitä, että ihminen kieltää tämän tehtävänsä, lakkaisi toimimasta tai pyrkisi poistamaan itsensä, vaan hänen on otettava vastuu entistä inhimillisemmästä maailmasta ja pyrittävä kestävyyyteen järjeä käyttäen. Päätöstemme on perustuttava pikemminkin tosiseikkoihin ja tieteeseen kuin pinnalliseen ideologiaan tai iskulausevetoiseen viestintään, jossa ei ole substanssia. Ilmaston tasapainon palauttaminen, luonnon monimuotoisuuden suojeleminen, eläinten hyvinvoinnin edistäminen, maisemanhoito ja maailman kauneuden siirtäminen edelleen on mahdollista vain toimimalla selkeästi ja ajatteleamalla pitkällä tähtäimellä. Kaikkialla ihmiset ymmärtävät, ettemme voi enää käyttää maapallon hyödykkeitä kuten ennen. Meidän on vahvistettava määrääjät talouden muutokselle, ja meidän on tehtävä se yhdessä. Myös tällä alalla meidän on luotettava Eurooppa-henkeen ja sen valmiuksiin luoda uutta ekologiseen haasteeseen vastaamiseksi.

Vastuumme luonnon elinvoimaisuuden var-

mistamisesta ei rajoitu ympäristönsuojelun. Olemme vastuussa myös ihmisen tilasta, ja meitä sitoo ihmisarvoa koskeva ehdoton vaatimus. Se käsittää ihmisluonteen olennaiset piirteet, omantunnon vapauden ja perusoikeuksien kunnioittamisen. Jokainen ihminen on itsessään arvokas riippumatta hyödystään ihmiskunnalle. Velvollisuutemme on säilyttää maailma, jossa aidosti inhimillinen elämä on jatkossakin mahdollista, suojelemalla niitä moninaisia suhteita, jotka muodostavat koko elämämme perustan: ihmisten keskinäinen luottamus, tunne yhteisöön kuulumisesta, ensinnäkin perheeseen ja toisekseen myös poliittiseen yhteisöön, joka sitoo yksilöä ymmärryksellä yhteisestä hyvästä. Näissä kehyksissä yksilö voi muotoutua ja toteuttaa itseään, kehittää järkeään ja ymmärrystään, oppia elämään muiden kanssa ja vaalimaan aitoa vapautta, jota vastuullisuus muovaa. Ei ole olemassa politiikkaa, jossa tulevaisuuden perustaa kehitettäisiin tukematta perheitä, jotka ovat kaikkien yhteiskuntien perusta ja edellytys niiden tulevalle elinvoimalle. Tämän vuoksi ymmärrämme, että Euroopan demografisia ongelmia ei voida sivuuttaa. Aivovuodolla, varsinkin etelästä pohjoiseen ja idästä länteen, alhaisella syntyvytydellä ja yhteiskuntien ikääntymisellä on suhteeton vaikutus eri ryhmiin, sukupolviin ja alueisiin. Tämä negatiivinen demografinen kierre vaikuttaa talouteen aiheuttamalla merkittävää työvoimapulaa, mutta myös nuorisoon ja yhteiskuntajärjestelmiin. Tämä on uhka valtioidemme tulevaisuudelle. Tämän vuoksi päätöstemme kaikilla politiikan aloilla olisi perustuttava myös demografiseen rakenteeseen. Emme pelkästään halua pitää perheitä koossa, vaan haluamme myös luoda perheille edellytykset hyvinvointiin työ- ja perhe-elämän yhteensovittamisen avulla ja tukemalla lapsille avointa yhteiskuntaa.

Koronaviruksen aiheuttaman pandemian leviämisen jälkeen myös kysymys terveydestä on yhä merkittävämpi yhteiskunnalle. Me kristillisdemokraatit pyrimme aina tasapainottamaan henkilön suojelun sekä fyysisen, henkisen ja sosiaalisen vapauden, jotka ovat aina toimiemme keskiössä. Uskomme yhteiskuntaan, joka auttaa apua tarvitsevia. Lääketieteellisessä tutkimuksessa yhteistä hyvää koskevan yleisen edun on ohjattava tavanomaista kaupallista logiikkaa, koska se on välttämätöntä. Tämän saavuttamiseksi kannatamme kansainvälistä tieteellistä yhteistyötä, jotta Eurooppa voi osaltaan edistää lääketieteen edistystä sekä hyötyä siitä.

Taudit eivät tunnusta rajoja. Tämän vuoksi terveys on yhteinen haaste. Meidän on vahvistettava Euroopan häiriönsietokykyä ja riippumattomuutta lääkintätarvikkeiden ja

vaikuttavien farmaseuttisten aineiden alalla, investoitava yhteisiin tutkimushankkeisiin, varmistettava kaikkien kansalaisten mahdollisuus saada terveystaloudellisia, vahvistettava eurooppalaista rajat ylittävää ja alueellista yhteistyötä terveydenhuollon alalla sekä kehitettävä teknologiaa paremman hoidon tueksi samalla kun määritellään potilaiden oikeuksien suojelun tiukat normit. Perusinfrastruktuurin häiriönsietokyvyn varmistaminen ulkoisten häiriöiden osalta on äärimmäiseen tärkeää, jotta keskeisten terveydenhuoltopalvelujen tarjoaminen voi jatkua turvallisesti. Tämän osalta olemme jo esittäneet selkeän kantamme Euroopan innovatiivisen potentiaalin hyödyntämisestä syövästä taistelussa. Nyt meidän on tähdättävä tulevaisuuden vaatimukset kestäväan eurooppalaiseen terveyspolitiikkaan, jossa on valmistauduttu tuleviin kriiseihin ja jolla kansalaisia autetaan ikään tyyntämään terveinä.

2. Tulevaisuuden hyvinvoinnin edellytysten turvaaminen

Tässä 2000-luvun globalisoituneessa maailmassa vastuullamme on sosiaalisen markkinatalouden tehtävän määrittäminen Euroopassa ja sen ulkopuolella. Tavaroiden, pääoman, palveluiden ja henkilöiden vapaaseen liikkuvuuteen sekä itse kilpailuun on yhdistettävä ihmisarvon täyttymys. Yhteiskuntiemme vakauden varmistaminen edellyttää, että yhteisen hyvinvoinnin edellytykset määritetään kestävällä tavalla. Tämä on mahdollista vain sellaisen ihmisarvoisen työn avulla, jonka arvon ja keskeisen aseman taloudessa ja yhteiskunnassa kristillisdemokratia tunnustaa. Työ tuottaa elämässä tai elinolojen parantamisessa tarvittavia tavaroita tai palveluja. Sisältäessään yhteisiä pyrkimyksiä se luo myös tärkeitä suhteita ihmisten välille. Emme hyväksy käsitystä, jonka mukaan työ on valtataistelua, painostuksen ja sarron leimaamaa, nollasummapeliä, jossa toisen voitto on pois toiselta. Katsomme, että työ antaa mille tahansa yhteiskunnalle mahdollisuuden luoda yhdessä jotain, joka on suurempaa kuin yksittäisten ponnistusten summa. Tämä merkitsee, että Euroopan on toimittava, jotta varmistetaan työn kunnioitus ja oikeudenmukainen palkka, sillä palkan on annettava ihmisille mahdollisuus ihmisarvoiseen elämään. Tähän liittyvät myös yrittäjän vapaus sekä tasapuoliset toimintaedellytykset kaupassa, sisämarkkinoilla ja sen kansainvälisissä kauppasuhteissa. Talouden on oltava ihmisen palveluksessa eikä toisinpäin.

Tiedämme, että työssä on kyse paljosta muustakin kuin palkan saamisesta. Se antaa

ihmiselle tarkoitusta, merkitystä ja vapautta, mutta myös vuorovaikutusta muiden ihmisten kanssa sekä luovuutta. Uskomme vahvasti, että nimenomaan työn kautta ihminen ymmärtää persoonallisuutensa ja ilmaisee henkilökohtaisia ominaisuuksiaan ja taipumuksiaan. Se tarjoaa ihmisille mahdollisuuden osallistua jonkin rakentamiseen oman elämänsä lisäksi. Tämän vuoksi vakuutamme, että työpaikkojen, oppimismahdollisuuksien ja yrittäjyyden luominen on paljon parempaa politiikkaa kuin almujen jakaminen, erityisesti nuorisotyöttömyyden vähentämiseksi. Työllisyyden korkeaa tasoa koskeva tavoite on otettava huomioon unionin politiikkojen ja toimintojen suunnittelussa ja toteutuksessa. Uskomme vahvasti myös yksityisomistuksen arvoon siinä määrin kuin se takaa vapauden ja edistää samalla vastuullisuuden tunnetta. Tunnustamme vapaaehtoistyön arvon, sillä siitä on yhteiskunnallemme monin tavoin hyötyä, ja se tukee apua tarvitsevia.

Yksikään yhteiskunta ei voi olla hyvinvoiva, oikeudenmukainen ja yhtenäinen ilman työtä. Tämä merkitsee myös sitä, että kehittyneissä valtioissamme työtä ei voida katsoa pelkäksi kustannustekijäksi eikä siitä pidä pyrkiä eroon, varsinkaan siirtämällä meille tuottamista vähemmän rikkaiden kansojen tehtäväksi. Sosiaalinen markkinatalous perustuu kaupankäynnin molemminpuolisiin hyötyihin sillä edellytyksellä, että jokainen tuo markkinoille tuotteena oman työnsä.

Tästä näkökulmasta kauppa on vaurauden ja keskinäisten hyötyjen lähde. Kun ihmisoikeuksia, oikeusvaltioperiaatetta ja yhteisiä sääntöjä kunnioitetaan ja samalla otetaan huomioon ympäristö- ja yhteiskuntavastuu, tasapainoinen kauppapolitiikka voi olla keino saattaa eurooppalaisen työn ja osaamisen tuotteet ulkomaisille markkinoille, edistää teknologista innovointia, parantaa kuluttajien valinnanvaraa sekä taata matalammat hinnat samalla kun vahvistamme geopolitiittista asemaamme maailmassa ja kehitämme yhteyksiä muihin maanosiin ja kulttuureihin. Kuluttajan lisäksi on kuitenkin otettava huomioon myös tuottaja. Euroopan unionin on turvattava kauppasuhteissaan aidosti tasapuoliset toimintaedellytykset taloudellisten ja sosiaalisten vääristymien välttämiseksi siten, että kaikilta sen sisämarkkinoille pääsyä toivovilta mailta vaaditaan konkreettista vastavuoroisuutta. Meidän on varmistettava, että kauppa ei johda eriarvoisuuden hyödyntämiseen tai elintason heikkenemiseen eikä aiheuta yksipuolista riippuvuutta. Tämän vuoksi käytössä on oltava takeet, joilla tasapainotetaan kuluttajien yksilölliset tarpeet yhteiskuntiemme yhteisen edun kanssa. Tämän osalta

meidän on oltava entistä määrätietoisempia. Euroopan on löydettävä keinot palauttaa työkykynsä, toimittaa, elättää ja tuottaa sisäisesti perinteisten maatalous- ja elintarvikealojensa ja teollisuutensa avulla sekä kehittää edelleen valmiuksiaan tuottaa energiaa, kriittisiä raaka-aineita ja komponentteja, prosessointivalmiuksiaan ja palvelualojaan. Tämä on taloudellinen, mutta myös ekologinen ja geopoliittinen haaste.

Jotta valtiomme voivat saada vahvan aseman maailmassa, jossa valtakeskukset kilpailevat keskenään, myös maailmankaupassa, Euroopan on varmistettava oma elintarviketurvansa ja avoin strateginen riippumattomuutensa erityisesti jatkuvalla tutkimustoiminnalla esimerkiksi digitaalisten ja muiden uusien tekniikoiden aloilla. Samalla kun tuetaan sääntöihin perustuvaa monenvälistä järjestystä oikeudenmukaisen kansainvälisen kauppakilpailun edistämiseksi, on myös valmistauduttava puolustamaan aktiivisesti Euroopan etuja ja arvoja kahdenvälisin sopimuksin ja itsenäisin välinein. Meidän on jatkossakin suhtauduttava avoimin mielin muuhun maailmaan, mutta emme voi sallia autoritaaristen hallitusten käyttää sisämarkkinoitamme hyväksi tai viedä teollis- ja tekijänoikeuksia yrityksiltämme ja vaarantaa näin demokratioitamme verkkohyökkäyksin tai pahantahtoisella vaikuttamisella.

Digitalisaatio muuttaa jo tapaamme viestiä, työskennellä ja elää. Uudella digitaalisella aikakaudella Eurooppa voi varmistaa todellisen vaurautensa tulevaisuudessa vain vakuuttavilla investoinneilla tutkimukseen ja innovointiin ja tarjoamalla asianmukaisen ympäristön fyysisten ja digitaalisten infrastruktuurien käyttöönotolle. Me kristillisdemokraatit katsomme, että valintojamme innovoinnin alalla olisi aina ohjattava pikeminkin yhteiseen hyvään pyrkimisen kuin rahan, vallan tai ideologian. Ihmisen on oltava keskeisessä asemassa; haluamme muovata digitaalista vallankumousta yhteisten arvojemme ja etiikkamme mukaisesti. Meille innovointi ei ole tavoite itsessään. Sen on merkittävä ihmisten elämän parantamista. Haluamme luoda edellytykset, joiden avulla ihminen voi valvoa tulevaisuuden teknologioita. Tämä tapahtuu erityisesti koulutuksen avulla. Näin ei kuitenkaan ole kaikkialla maailmassa. Meidän on laadittava sääntelyyn perustuva lähestymistapa tekoälyyn ja massadataan keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä, ja sen on perustuttava ihmisarvon edistämiseen transhumanismia ja eugenistisia ideologioita tai ihmiskehon esineellistämistä vastaan.

Samanaikaisesti meidän on pysyttävä valpaina ja vältettävä sellaiset poliittiset ja so-

siaaliset häiriöt, joita ensimmäinen teollinen vallankumous aiheutti. Vaikka hyödyt olivat suuria, tästä vallankumouksesta seurasi myös yhteiskunnan suurta jakautumista voittajiin ja häviäjiin. Toisin kuin aiemmin, haluamme hyödyntää teknologisia edistysaskeleita määrätietoisesti miljoonien uusien työpaikkojen luomiseen ja tukea kansalaisia digitaalisessa siirtymässä. Ketään ei pidä jättää jälkeen tässä vallankumouksessa, ja tämä edellyttää merkittävää osaamisen kehittämistä koulutuksen avulla. Samalla tavalla on vastattava vihreään siirtymään ja teknologian kehitykseen. Euroopan on myös jatkettava vuoropuhelua muiden valtioiden ja organisaatioiden kanssa, erityisesti samanimielisten kanssa, kattavampien ratkaisujen löytämiseksi yhteisiin ongelmiin, kuten digitaaliseen kaupankäyntiin, tietovirtoihin ja verotukseen.

3. Kulttuurin ja eurooppalaisen elämäntavan turvaaminen

Näin toimimalla Eurooppa voi siirtää eteenpäin tulevaisuuden eurooppalaisille valmiudet toimia ihmiskunnan hyväksi sekä sosiaalisen ja taloudellisen edistymisen hyväksi meitä yhdistävien periaatteiden pohjalta. Eurooppa ei nimittäin ole puolueeton tila eikä pelkkä sisämarkkina tai mikä tahansa kansainvälinen organisaatio. Se perustuu kulttuuriin, joka syntyi kreikkalais-roomalaisen perinnön kohdatessa juutalaiset ja kristilliset rakenteet ja kehittyi halki keskiajan, renessanssin ja valistuksen aikojen. Ajatus Euroopasta määrittää maantieteellistä ja henkistä paikkaa, joka on useita tuhansia vuosia vanha. Me kaikki olemme Euroopan kansalaisia, joten meidän on kehitettävä perintömme yhteistä eurooppalaista identiteettiä kansallisten identiteettien rinnalla.

Nykyhetken Eurooppa on paremmin valmistautunut tuleviin tehtäviinsä, jos se tunnustaa ja arvostaa, nimeää ja välittää edelleen älyllisiä ja henkisiä juuriaan, jotka vuosisatojen ajan ovat ruokkineet moninaisia kulttuurejamme. Valtiomme ovat moninaisuudessaan yhdistyneet tämän yhteisen alkuperän nojalla, tietyn elämäntavan, ihmiskäsityksen ja yhteiskuntakäsityksen perusteella, jotka ovat siirtyneet lainsäädäntöön, arkkitehtuuriin ja urbanismiin, kieliin ja taiteisiin. Vaikka Euroopan historiassa on usein traagisesti sivutettu tämä perintö, yhteinen kulttuurimme on kypsynyt jopa tekemiemme virheiden kautta. Nyt on tärkeämpää kuin koskaan säilyttää ja siirtää eteenpäin tulevaisuuteen se, mitä historiasta olemme ammentaneet: jokaisen luovuttamaton oikeus ihmisarvoon

sekä solidaarisuus, jossa erityistä huomiota kiinnitetään kaikkein haavoittuvimmassa asemassa oleviin, omantunnon-, uskonnon- ja ilmaisunvapauden ehdoton suojeleminen, vastuullisuus ja yhteisen hyvän tavoittelu, mieltymys keskusteluun, kohteliaisuuden taiteeseen, järkeen ja kohtuuteen perustuva lähestymistapa, oikeudesta huolehtimisen ja halukkuus asettaa voimankäyttö lain alaisuuteen, yhdenvertaisuus lain edessä ja erityisesti miesten ja naisten tasa-arvo. Nämä arvot ovat erityisesti eurooppalaiseen kulttuuriin liittyvän kristillisdemokratian poliittisen perinteen ytimessä.

Viime kädessä Eurooppa voi tarjota tulevaisuuden maailmalle näihin eurooppalaisen elämäntavan keskeisiin periaatteisiin perustuvaa luotettavuutta. Tähän kyetäkseen sen on ensin sitouduttava uudelleen siirtämään eteenpäin perintöään tuleville sukupolville. Tässä keskeisessä asemassa on koulutus, jonka avulla voidaan lisätä sekä vapautta että samaan aikaan tietoisuutta siitä, mikä meille on yhteistä. Velvollisuus muistaa ja historian opetukset eivät merkitse jatkuvaa syällisyyttä tai niiden juurien kieltämistä, jotka tekevät meistä niitä, joita olemme. Juuriemme kieltäminen voi ainoastaan eristää meidät individualismiin, merkityksettömyyteen ja yhteisöllisiin konflikteihin, jotka antavat tilaa radikaalin islamismin kaltaisille ideologioille. Edeltäjiltämme perimämme ainutlaatuisen kulttuurin tunteminen ja arvostaminen on yhä tärkeämpää identifiointin ja yhteenkuuluvuuden tunteen mahdollistamiseksi. On tärkeää, että nuoret maahanmuuttajat oppivat tuntemaan ja arvostamaan kulttuuriamme ja eurooppalaista elämäntapaa, jotta he saisivat yhteisen viitekehyksen ja kokisivat kotoutuneensa yhteiskuntaan, jossa elämme yhdessä ja johon hekin kuuluvat. Vaikka vastuu kotoutumisesta onkin pääasiassa jäsenvaltioilla, Euroopan unioni tukee kansallisia viranomaisia.

Onnistunut kotoutuminen on tarpeen, jotta kansalaisuussiteestä tulee kestävä. Ihmisten vastaanottaminen ilman että heille tarjotaan paikkaa yhteiskunnassa ei ole hyväntahtoista. Se johtaa nopeasti siirtotyöläisten hyväksikäyttöön ja huonoihin työoloihin tai kotoutumisongelmiin, jotka koskevat myös seuraavia sukupolvia. Tämän vuoksi kotoutumisen on aina oltava ensisijainen tavoite, sekä yhteiskunnan että tulijan yhteinen tehtävä. Se edellyttää kansalaiskasvatusta, kielen oppimista, työpaikan löytämistä sekä yhteiskuntamme normien ja arvojen hyväksymistä. Toisaalta henkilön, joka valitsee yhteiskuntamme, on myös voitava kokea kuuluvansa tänne ja tuntea, että hänellä on täällä tulevaisuus täysiarvoisena kansalaisena.

Ihmiset eivät ole huomaamattomia atomeja, jotka kehittyvät neutraalissa tilassa; yhteisen viitekehyksen jakaminen on ennakoedellytys rauhanomaiselle yhteiskuntaelämälle. Tämä merkitsee sitä, että humanitaarista näkökulmaa unohtamatta on turvattava entistä tiukempi rajavalvonta ja muuttovirtojen hallinta, koska muuten yhteiskunnan vakaus voidaan menettää. Jokainen ihminen haluaa elää maailmassa tutussa kulttuurissa tutun kielen ja tutun elämäntavan keskellä. Muuttoliikepolitiikassa ei voida sivuuttaa tätä ja ottaa huomioon pelkästään taloudellisia laskelmia, joilla joko perustellaan kyvyttömyytemme tai rohkaistaan liikkeeseen. Ensisijainen oikeus ei ole olla tervetullut jonkun toisen kotiin, vaan voida elää omassa kodissaan.

Toiminnan tehostamiseksi Euroopan on sitouduttava entistä tehokkaammin edistämään yhteistyötä lähtömaiden kanssa, tukemaan Afrikan sekä maailman kehittyvien ja taloudellisesti eteenpäin pyrkivien maiden kehitystä ja alueellista yhdentymistä. Tämän tasapainon palauttaminen on olennaisen tärkeää, koska haluamme säilyttää turvapaikkaoikeuden, joka on osa kulttuuriamme. Tämä inhimillinen velvollisuus merkitsee sitä, että otamme ihmisarvoisesti vastaan ne, jotka ovat aidosti uhattuina tai vainottuina, mutta emme salli hallitsemattomia muuttovirtoja, jotka hyödyttävät ihmiskauppaverkostoja. Sen varmistaminen, että Eurooppaan pääsevät vain ne, joilla on siihen laillinen oikeus, on edellytys yhteiskuntiemme yhtenäisyydelle sekä ihmisten turvallisuudelle rajojemme ulkopuolella, maalla ja merellä. Laittomat rajanylitykset johtavat todellisiin inhimillisiin tragedioihin. Yli 20 000 muuttajaa on menettänyt henkensä Välimerellä sen jälkeen kun muuttoaalto käynnistyi vuonna 2014. Kriisi toi mukanaan vakavia vaikeuksia varmistaa Schengenin säännösten mukainen tehokas ulkorajavalvonta sekä vastaanottaa ja hallita maahan tulevia. Se toi esiin myös laajempia rakenteellisia puutteita tavassa, jolla unionin ulkorajoja suojataan.

4. Poliitiikan suojaaminen

Demokraattisen käytännön ja yhteiseen kulttuuriin osallistumisen eteenpäin siirtäminen on välttämätöntä, jotta politiikka, nimenomaan yhdessä pohtiminen ja toimiminen, on edelleen mahdollista. Tämä edellyttää tietoisuutta siitä, mikä meitä yhdistää: yhteiskunta ei ole yksinäisyyteen tuomittujen yksilöiden summa eikä taistelulenttä, jolla eri ryhmät puolustavat omia etujaan

tai identiteettejään. Yhteinen luontomme ja kulttuurimme, turvallisuus ja hyvinvointi sekä rauha ja oikeus ovat edelleen sellaisen yhteisen hyvän perusta, johon kukaan ei voi suhtautua välinpitämättömästi ja jota jokaisen velvollisuus on vaalia. Tietoisuuden lisääminen tästä yhteisestä näkymästä on yhä tärkeämpää, kun sosiaaliset, maantieteelliset ja yhteisöjen väliset jaot heikentävät eurooppalaisten yhteiskuntien yhtenäisyyttä.

Yhteiskunnan atomisaatio edistää osaltaan kansalaisuussiteen löystymistä. Tällöin vaarassa on nimenomaan politiikan mahdollisuus, ja ilman sitä vallalla on vain väkivalta. Kun vahvistetaan uudelleen politiikan merkitys, vahvistetaan myös, ettei sitä voi erottaa moraalisesta vaatimuksesta palvella yhteistä hyvää. Tämä muistuttaa siitä, että sekä kansalaisten velvollisuuksiin että vaaleilla valittujen edustajien vastuutehtäviin liittyy huolehtiminen totuudesta, ja tämä edellyttää tietämystä. Tämä merkitsee sitä, ettei julkisen keskustelun sallita joutua kauhistelun ja kohtuuttomuuden valtaan, ettei julkisen toiminnan sallita vesittyä vaalitaktiikoinnin, disinformaation ja viestinnän paineessa ja että torjutaan tähän ajautumista erityisesti edistämällä tiedotusvälineiden vapautta. Tämä on demokraattisen pluralismin todellinen merkitys. Poliittiseen luotettavuuteen liittyy myös jatkuva itsekritiikki; meidän on mukautettava päivittäiset käytäntömme kristillisdemokraattisiin periaatteisiin. Tämä eettinen tavoite on edellytys kansalaisten luottamuksen palauttamiselle. Tavoite on aidosti kiireellinen, koska epäluottamus demokraattisia instituutioita kohtaan on yksi aikamme suurimpia ongelmia. Yksi syy tähän on yhteiskuntien lisääntyvä monimutkaisuus, mutta emme saa myöskään sulkea silmiämme demokratian perustaan hyökäviltä voimilta.

Kristillisdemokratiaan liittyy sovittelutehtävä; meidän on suljettava ympäri Eurooppaa kulkevat suurimmat railot.

Politiikan merkityksen palauttamiseen liittyy myös oikeusvaltioperiaatteen ehdoton kunnioittaminen sekä mielivaltaisuuden tuomitseminen. Euroopan unionissa on vahvistettava oikeusvaltioperiaatetta kuvaavat selkeät, oikeudenmukaiset ja puolueettomat kriteerit, joita ei voida käyttää ideologisissa kamppailuissa sen tulevasta luonteesta. Oikeusvaltioperiaatteen ja riippumattoman oikeuslaitoksen arvo on yhteiskuntajärjestyksen säilyttämisessä. Nämä arvot muodostavat poliittisen kriteerin, joka Euroopan unioniin liittymistä toivovien maiden on täytettävä. Tätä on seurattava jatkuvasti ja objektiivisesti myös jokaisessa jäsenvalti-

ossa. Lisäksi myös yhteiskunnan valppaus suojelee oikeusvaltioperiaatetta. Meidän on edistettävä häiriönsietokykyistä yhteiskuntaa tukemalla aidosti ruohonjuuritaso kansalaisyhteiskuntaa. Varsinkin kriisiaikoina eläväinen yhteiskunta on paras ihmisiä yhdistävä tekijä.

Politiikan merkityksen palauttaminen merkitsee lopulta myös demokratian palauttamista perusolemuksensa. Euroopassa 2500 vuotta sitten syntynyt poliittinen järjestelmä tarkoittaa sitä, että ihmisillä on valta hallita itseään omilla päätöksillään, jotka kypsyvät kansalaiskeskustelussa. Vaikka tämä vapauden tavoite selvisi 1900-luvulla natsivallasta ja Neuvostoliiton totalitarismin, demokratia vaikuttaa jälleen olevan uhattuna syrjäytymisen uusien muotojen ilmaantumisen, uuden teknologian mahdollistaman valheiden ennennäkemättömän leviämisen, globalisaation nousun ja sellaisten ei-poliittisten auktoriteettien kehityksen vuoksi, jotka eivät kanna vastuutaan kansalaisten edessä. Tässä tilanteessa monet Euroopan kansalaiset kokevat, etteivät enää osallistu päätöksentekoon eikä heillä ole merkityksellistä osuutta demokraattisessa prosessissa ja että he ovat menettämässä oman kohtalonsa hallinnan.

Euroopan unionin ei pitäisi olla niiden joukossa, joita tästä osattomuuden tunteesta voidaan syyttää. Sen on pidettävä kiinni perussopimuksissa määritellyistä toissijaisuusperiaatteista, jolle se on perustettu, jotta jokainen päätös tehdään mahdollisimman lähellä kansalaisia ja vain jaetun toimivallan tapauksissa unionin tasolla, kun ”jäsenvaltiot eivät voi saavuttaa suunnitellun toiminnan tavoitteita”¹. Toissijaisuuden pitäisi auttaa kuromaan umpeen kiulu eurooppalaisen hankkeen ja ruohonjuuritaso todellisuuden välillä. Tämän vuoksi on kunnioitettava paikalliseen toimivaltaan kuuluvia kysymyksiä, joita ei nimenomaisesti ole perussopimuksissa osoitettu unionin toimivaltaan kuuluviksi (annetun toimivallan periaate), eikä niitä saa muuttaa unionin politiikan soveltamisalaan kuuluviksi. Euroopan unionilla puolestaan on oltava selkeät valtuudet toimia tehokkaasti asioissa, joissa meidän on osoitettava yhteinen vahvuutemme. Solidaarisuuden ja toissijaisuuden edut ja voima edellyttävät myös luotettavuutta ja kunkin jäsenvaltion velvollisuuksien noudattamista.

Koska unionin lainsäädännöllä on todellista vaikutusta kansalaisten elämään, Euroopan on oltava uskollinen demokratialle. Tämän vuoksi kansalaisten sanalla on oltava painoarvoa unionin tason päätöksenteossa.

¹ SEU-sopimuksen 5 artiklan 3 kohta.

Muutoin vaarassa on demokratia jäsenvaltioissa itsessään. Moninaisten kielten, kulttuurien ja kansojen äitinä Euroopan on pysyttävä uskollisena erityiselle poliittiselle järjestelmälleen. Euroopan ainutlaatuinen malli on yhteisestä kulttuurista syntyneiden demokraattisten kansakuntien unioni. Eurooppalaisella hankkeella voidaan palauttaa kansalaisten täysi itsemääräämisoikeus sellaisten tehokkaan liittouman ja yhteisten strategioiden avulla, joiden turvin jäsenvaltiot voivat vastata yhdessä kohtaamiimme globaaleihin haasteisiin. Tältä pohjalta voimme selvittää nykyisistä kriiseistä ja siirtää tuleville sukupolville mahdollisuuden jatkaa demokratian ihmetekojä.

Tarvitsemme nyt tätä lähestymistapaa ohjaamaan Euroopan unionia monissa kohtaamissamme haasteissa. Eurooppalainen vakaumuksemme perustuu tietoisuuteen siitä, että vain vahvasti eurooppalaisilla hengellä ja toimilla voimme muovata kohtaamiimme monimutkaisia aikoja ja selviytyä niistä entistä vahvempina. Katsomme, että demokraattiset yhteiskuntamme ovat riittävän häiriönsietokykyisiä selvitäkseen aikamme globaaleista kriiseistä. Toivo paremmasta tulevaisuudesta on kristillisdemokraattien vastaus pelkoon. Kristillisdemokratia ei ole pelkkä tyhjä sana menneisyydestä; se on täynnä hyväksi todettuja arvoja ja siihen liittyy kunnianhimoinen näkemys Euroopan unionin ja sen kansojen tulevaisuudesta. Se on paras kompassi näyttämään eurooppalaisille suuntaa tulevaisuuteen. Näistä syistä uskomme vahvasti, että Euroopan tulevaisuus on tiiviisti yhteydessä kristillisdemokratian tulevaisuuteen.